

Beszámoló

Erasmus ösztöndíj

Esslingen, 2004 I. félév

Elsőként a kiutazásról szeretnék írni. Többféle lehetőség közül lehet választani: busz, vonat, repülő és telekocsi. Én személy szerint busszal utaztam, mivel annak egy nagy előnye van: sok csomagot lehet magunkkal vinni, de viszont az út 13 óráig tart, Budapest és Stuttgart között, a vonat ezzel szemben pár órával kevesebb ideig tart, de viszont többször át kell szállni. Árban viszont hasonló, mint busszal. A repülő a leggyorsabb és az egyik legolcsóbb lehetőség a kiutazásra, ha időben lefoglaljuk a jegyet, de csak 20 kg-csomagig nem kell fizetni extra pénzt. A telekocsi lehetőség talán a legolcsóbb, de ha valaki kötött időpontra oda akar utazni, akkor nem biztos, hogy ez a legjobb megoldás. Stuttgartból az S1 S-Bahnnal, R1 illetve az R8-as Regionalbahn-nal lehet Esslingenbe utazni, ami kb. 15 perces utazás.

A fogadtatás nagyon jó volt, kiosztottak nagyon sok prospektust és számos egyéb információbrossúrát, hogy minél könnyebben boldoguljunk Esslingenben és Stuttgartban. Utána elvittek minket a kollégiumba, ahol a hivatalos papírok elintézése után elfoglalhattuk a szobánkat. Az első meglepetés az volt, hogy egy egyágyas szoba, szépen felújított vizesblokk és egy nagy konyha, ahol mindenkinek saját szekrénye van, saját polca a hűtőben. Van egy mélyhűtő is, amin 12 személy osztozik. Az egyik hűtőn egy kis papír volt, amin egy táblázatban minden szobanév fel volt tüntetve és nagy betűkkel „Bierlist” volt kiírva. Ezt először nem értettem, hogy miért van ott, de később elmagyarázták. ☺ Egy másik pozitívum, hogy a konyhában volt TV és a szobába is lehetőség volt TV csatlakozást bevinni. Az internet elérhetőséget úgy oldották meg, hogy egy 512-es TDSL-en osztozott a színt. Mivel nem sokkal az érkezésem előtt utazott haza a rendszergazda, és én voltam az egyetlen informatikus a szinten, ezért elvállaltam ezt a feladatot, ami néha hátrány volt, de amikor nekem volt szükségem pl. egy hivatalos szöveg megírására, vagy egy fordításra, akkor könnyen találtam segítséget.

Az oktatás terén csak jót tudok elmondani. Az első hónapban négy csoportba osztották az összes vendégdiákot a német tudásszint alapján. Ez egy egyszerű beszélgetéssel kezdődött, ahol megkérdezték, mennyi ideig tanultunk német nyelvet és egy tesztet kellett kitölteni. Az első két csoportba csak azok kerültek, akik alig tudtak valamit németül, vagy semmit sem. A harmadik csoport már egy kicsit erősebb volt, de nem volt nehéz a negyedik, legerősebb csoportba bekerülni. A harmadik csoportban elsősorban a nyelvtanra koncentráltak, a negyedik csoportban sokkal gyakorlatközelibb volt az oktatás. Engem ebbe a csoportba osztottak be. Csak jót tudok írni róla. Például az óra keretein belüli múzeumlátogatások, városnézések és egyéb érdekes történeteket hallottunk.

Ezután egy négyhetes intenzív nyelvoktatással folytatódott, utána heti egy alkalommal három órában oktattak német nyelvet. Meg kell említenem a „Landeskunde” órát, ami a tartalmát tekintve, történelem ill. társadalomismeretről szólt. Ez első hangzásra nem feltétlenül a legfontosabbnak tűnik, de viszont nagyon sok ismeretet szereztünk a német kultúráról, nem beszélve a tanulmányi utakról, amelyeket Herr Bauer szervezett. Ilyen volt például a PSA gyár látogatása, ahol a Peugeot és Citroen autók elkészítését néztük meg a mulhouse-i autógyár, a müncheni Siemens Forum, a karlsruhei médiamúzeum és kastély-múzeum stb.

A szaktárgyakra térve bármelyiket fel lehetett venni. Érdekes olyanokat tanulni, amiket itthon nem ill. kevesebb óraszámában oktatnak. Én több tárgyra bejártam, de csak a C#-ból és Képfeldolgozásból vizsgáztam. Az órák nagyon jól felépítettek voltak és annak ellenére, hogy német nyelvű előadások voltak, könnyen lehetett érteni. A vizsgák 1 óra hosszúak voltak, szinte mind a két vizsgánál lehetett segédeszközöket használni, de ennek ellenére sok kérdésre kellett válaszolni nagyon rövid idő alatt. Akik a későbbiekben hasonló úton vesznek részt, annak ajánlani tudom, hogy az SAP-t mindenképpen érdemes felvenni, meg esetleg extraként a spanyol nyelvet. Habár ezeket nem választottam de a végén láttam be, hogy hasznos lett volna. Az SAP rendszereket amiatt, mert igen sok helyen használják itthon és elég kevés helyen oktatják, a spanyol nyelvet azért, mert a cserediákok nagy része, az Argentínok és Meksikóiak spanyol anyanyelvű, így ez egy nagy lehetőség nyelvet tanulni.

Végezetül szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy részt vehettem az Erasmus programban. Nagyon sok tapasztalatot szereztem a félév alatt és a világ szinte minden tájáról szereztem ismerősöket, barátokat. Ezúton szeretném segítségemet felajánlani a következő kiutazó tanuló társaimnak, ha bármiféle információra lenne szükségük, bátran írjanak e-mail címemre (vaczp@freemail.hu).

Vác István
2005. február